

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE RESPINGERE

a sesizării nr. 4a/2014

pentru controlul constituționalității articolului 7¹ al Legii nr. 330-XIV
din 25 martie 1999 cu privire la cultura fizică și sport

CHIȘINĂU

4 februarie 2014

Curtea Constituțională, statuând în componența:

DI Alexandru TĂNASE, *președinte*,
DI Aurel BĂIEȘU,
DI Igor DOLEA,
DI Tudor PANȚÎRU,
DI Victor POPA,
DI Petru RAILEAN, *judcători*,

cu participarea dnei Elena Lupan, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 28 ianuarie 2014,
înregistrată la aceeași dată,
Examinând preliminar sesizarea menționată,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 4 februarie 2014 în ședință închisă,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La 28 ianuarie 2014, dnii Vadim Vacarciuc și Vadim Cojocaru, deputați în Parlamentul Republicii Moldova, au adresat Curții Constituționale sesizarea pentru controlul constituționalității prevederilor articolului 7¹ al Legii nr. 330-XIV din 25 martie 1999 cu privire la cultura fizică și sport.

A. Motivele sesizării

2. Motivele sesizării, astfel cum au fost expuse de autori, pot fi rezumate după cum urmează.

3. Prin Legea nr. 161 din 28 iunie 2013, Legea nr. 330-XIV din 25 martie 1999 cu privire la cultura fizică și sport a fost completată cu articolul 7¹.

4. Articolul 7¹ din legea sus menționată prevede competențele Comitetului Național Olimpic și Sportiv în domeniul culturii fizice și sportului.

5. În opinia autorilor sesizării, prevederile articolului 7¹ contravin articolelor 1, 2, 4, 7, 74, 96 și 107 din Constituție.

B. Legislația pertinentă

6. Prevederile relevante ale Constituției (M.O., 1994, nr. 1) sunt următoarele:

Articolul 60

Parlamentul, organ reprezentativ suprem și legislativ

„(1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova și unica autoritate legislativă a statului.

[...].”

Articolul 66

Atribuțiile de bază

„Parlamentul are următoarele atribuții de bază:

a) adoptă legi, hotărâri și moțiuni;

[...]

c) interpretează legile și asigură unitatea reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării;

[...].”

Articolul 72

Categorii de legi

„(1) Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare.

[...]

(3) Prin lege organică se reglementează:

[...]

r) alte domenii pentru care Parlamentul consideră necesară adoptarea de legi organice.

[...].”

Articolul 74

Adoptarea legilor și a hotărârilor

„(1) Legile organice se adoptă cu votul majorității deputaților aleși, după cel puțin două lecturi.

[...]

(3) Proiectele de lege prezentate de Guvern, precum și propunerile legislative ale deputaților acceptate de acesta sînt examinate de Parlament în modul și după prioritățile stabilite de Guvern, inclusiv în procedură de urgență. Alte propuneri legislative se examinează în modul stabilit.

[...].”

7. Prevederile relevante ale Regulamentului Parlamentului, adoptat prin Legea nr. 797-XIII din 2 aprilie 1996 (M.O., 2007, nr. 50, art. 237), sunt următoarele:

Articolul 58

Avizarea de către Guvern a proiectelor de acte legislative și a propunerilor legislative

„(1) Proiectele de acte legislative și propunerile legislative înaintate de Președintele Republicii Moldova, de deputați sau de Adunarea Populară a unității teritoriale autonome Găgăuzia se remit Guvernului spre avizare. **Neprezentarea avizului în termen de cel mult 30 de zile sau într-un termen mai restrâns, stabilit de Președintele Parlamentului, nu împiedică examinarea proiectului de către Parlament, dacă legea nu prevede altfel.**

[...].”

8. Prevederile relevante ale Legii nr. 64-XII din 31 mai 1990 cu privire la Guvern (M.O., 2002, nr. 131-133, art. 1018) sunt următoarele:

Articolul 11

Principalele împuterniciri ale Guvernului în domeniul dezvoltării sociale, învățământului, tineretului și sportului, culturii și ocrotirii sănătății

„Guvernul:

[...]

11) promovează politica statului în domeniul culturii fizice și sportului.”

Articolul 21

Ministerele Republicii Moldova

„[...]

Ministerele transpun în viață, în baza legilor republicii, decretelor Președintelui Republicii Moldova, politica Guvernului, hotărârile și ordonanțele lui, conduc în limitele competenței domeniile încredințate și sînt responsabile de activitatea lor.

[...].”

9. Prevederile relevante ale Legii nr. 330-XIV din 25 martie 1999 cu privire la cultura fizică și sport (M.O., 1999, nr. 83-86, art. 399) sunt următoarele:

Articolul 6

Competența autorității centrale de specialitate

„(1) Guvernul realizează politica de stat în domeniul culturii fizice și sportului, dirijează dezvoltarea acestora prin intermediul autorităților centrală și locale de specialitate.

[...]

(3) **Autoritatea centrală de specialitate** are următoarele atribuții principale:

a) elaborează și susține strategia generală de organizare și dezvoltare a activității sportive;

[...]

c) elaborează normele generale de folosire a mijloacelor materiale aflate în administrarea sa și a mijloacelor financiare pentru activitatea sportivă, care provin din subvenții de la buget;

d) **colaborează cu Comitetul Național Olimpic și Sportiv la derularea programelor privind pregătirea și participarea sportivilor Republicii Moldova la Jocurile Olimpice, precum și pentru promovarea valențelor educative ale olimpismului;**

[...]

g) exercită supravegherea și controlul privind respectarea de către structurile sportului a dispozițiilor legale și a prevederilor cuprinse în statutele și documentele de constituire ale acestora;

[...].”

Articolul 7¹

Competența Comitetului Național Olimpic și Sportiv

„(1) Comitetul Național Olimpic și Sportiv, în comun cu federațiile naționale pe ramuri de sport recunoscute de Comitetul Internațional Olimpic, monitorizează implementarea planurilor de pregătire a sportivilor și realizarea obiectivelor de performanță la competițiile internaționale oficiale.

(2) **Comitetul Național Olimpic și Sportiv**, în comun cu federațiile naționale pe ramuri de sport recunoscute de Comitetul Internațional Olimpic, **înaintează propuneri privind elaborarea politicii statului în domeniul sportului de performanță.**

(3) **Comitetul Național Olimpic și Sportiv, în comun cu autoritatea centrală de specialitate, elaborează**, în baza propunerilor federațiilor sportive naționale, a altor structuri sportive, **proiectul programului național de pregătire și participare la edițiile ordinare ale Jocurilor Olimpice.**

(4) **Comitetul Național Olimpic și Sportiv, în comun cu autoritatea centrală de specialitate, elaborează propuneri privind repartizarea sumelor de la bugetul de stat destinate finanțării sportului de performanță**, în strictă conformitate cu criteriile distincte pentru performanță.”

Articolul 18 Structurile sportului

„(1) Structurile sportului sînt organizații specializate, constituite de persoane fizice sau juridice în scopul organizării și administrării activităților din domeniul culturii fizice și sportului, care se împart în:

- a) asociații sportive;
- b) cluburi sportive;
- c) școli sportive;
- d) centre de pregătire olimpică;
- e) federații sportive naționale;
- f) ligi profesioniste;
- g) **Comitetul Național Olimpic și Sportiv;**
- h) centre sportive de pregătire a loturilor naționale;
- i) Comitetul Paralimpic al Republicii Moldova.

(2) Autoritatea centrală de specialitate ține evidența structurilor sportului prin Registrul sportiv, atribuind fiecărei structuri înscrise un număr de identificare.”

Articolul 23 Comitetul Național Olimpic și Sportiv

„[...]”

(2) Comitetul Național Olimpic și Sportiv este o asociație de interes național, unică de acest gen pe teritoriul Republicii Moldova, care se constituie și funcționează în baza statutului propriu, elaborat în conformitate cu prevederile Cartei Olimpice și a legislației.

(3) Comitetul Național Olimpic și Sportiv este persoană juridică, autonomă, neguvernamentală, apolitică și fără scop lucrativ.

(4) Comitetul Național Olimpic și Sportiv deține competența exclusivă pentru reprezentarea Republicii Moldova la Jocurile Olimpice și în cadrul celorlalte programe organizate sub egida Comitetului Internațional Olimpic sau a asociațiilor olimpice continentale. Comitetul Național Olimpic și Sportiv este unicul deținător, pe teritoriul Republicii Moldova, al drepturilor de folosire a însemnelor și simbolurilor olimpice specificate în statutul propriu, în Carta Olimpică și în alte documente normative referitoare la mișcarea olimpică.

[...]”

(6) Comitetul Național Olimpic și Sportiv colaborează, în vederea realizării obiectivului său statutar, cu instituții guvernamentale și neguvernamentale, cu celelalte organizații de drept public sau privat.

[...]”

Articolul 30 Finanțarea culturii fizice și sportului

„[...]”

(4¹) Comitetul Național Olimpic și Sportiv și structurile sportive pot beneficia de alocații de la bugetul de stat și de la bugetele locale pentru finanțarea de programe sportive. Aceste sume se acordă pe bază de contracte încheiate între structurile respective și autoritățile publice centrale și locale, după caz. Gestionarea sumelor menționate și controlul financiar se realizează în condițiile legii.

(4²) Sursele de finanțare a Comitetului Național Olimpic și Sportiv provin din:

a) alocații de la bugetul de stat pentru pregătirea și pentru participarea loturilor naționale la competițiile internaționale organizate sub egida Comitetului Internațional Olimpic;

[...]”

Articolul 35 Supravegherea și controlul în domeniul culturii fizice și sportului

„(1) Autoritatea centrală de specialitate este în drept de a organiza și realiza supravegherea și controlul activității structurilor sportului în corespundere cu prevederile art.6 alin.(3) lit.g).

[...]”

10. Prevederile relevante ale Legii nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative (M.O., 2002, nr. 36-38, art. 210) sunt următoarele:

Articolul 6 Categoriile de acte legislative

„[...]”

(2) Actul legislativ general cuprinde norme juridice aplicabile tuturor raporturilor sociale sau subiectelor de drept ori unor anumite categorii de raporturi sau de subiecte, fără a-și pierde caracterul de generalitate.

(3) Actul legislativ special cuprinde norme juridice aplicabile în exclusivitate unor categorii de raporturi sociale sau subiecte strict determinate prin derogare de la regula generală. În caz de divergență între o normă a actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special.

[...]”

Articolul 42 Intervenirea interpretării

„(1) Interpretarea actelor legislative reprezintă un sistem de operațiuni logice prin care se explică sensul exact și complet al dispozițiilor normative.

(2) Prin interpretare se oferă soluții juridice de realizare a normei de drept în sensul ei exact.

[...].”

Articolul 43 Organele abilitate cu interpretarea actelor legislative

„[...]”

(2) Interpretarea oficială a actelor legislative altele decât cele de la alin.(1) ține de competența exclusivă a Parlamentului.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorilor sesizării

11. Autorii sesizării consideră că prin normele contestate a fost modificat statutul Comitetului Național Olimpic și Sportiv, fiindu-i atribuite competențe specifice unei autorități cu funcții de supraveghere și control, care va elabora și implementa politica statului în domeniul sportului, fapt ce contravine articolului 107 alin. (1) din Constituție.

12. De asemenea, potrivit autorilor sesizării, adoptarea normelor contestate în lipsa avizului Guvernului asupra proiectului de lege contravine articolului 74 alin. (3) din Constituție.

13. În același timp, autorii sesizării menționează că, în procesul de avizare a proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 330-XIV din 25 martie 1999, ministerele au prezentat o serie de obiecții, care nu au fost luate în considerare.

14. La fel, autorii sesizării susțin că prevederile contestate conțin un tratament discriminatoriu față de organizațiile obștești și federațiile sportive naționale, care sunt obligate să prezinte avizul consultativ al Comitetului Național Olimpic și Sportiv, pentru ca acestea să poată fi recunoscute funcționale.

15. Totodată, în sesizare se invocă și contradicția normelor supuse criticii de neconstituționalitate cu Legea nr. 837-XIII din 17 mai 1996 cu privire la asociațiile obștești, Legea nr. 98 din 4 mai 2012

privind administrația publică centrală de specialitate și cu alte prevederi ale Legii nr. 330-XIV din 25 martie 1999 cu privire la cultura fizică și sport.

B. Aprecierea Curții

16. Curtea reține că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. a) din Codul Jurisdicției Constituționale, controlul constituționalității legilor adoptate de Parlament ține de competența Curții Constituționale.

17. Curtea atestă faptul că deputatul în Parlament este abilitat cu dreptul de a sesiza Curtea Constituțională, în conformitate cu articolele 25 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul Jurisdicției Constituționale.

18. Curtea menționează că prerogativa care i-a fost acordată prin articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție presupune stabilirea corelației dintre normele contestate și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia.

19. Curtea reține că sesizarea vizează controlul constituționalității prevederilor art. 7¹ din Legea nr. 330-XIV din 25 martie 1999 cu privire la cultura fizică și sport, articol care reglementează competențele Comitetului Național Olimpic și Sportiv în domeniul culturii fizice și sportului.

20. Curtea consideră necesar a reitiera faptul că o prevedere legală poate constitui obiect al jurisdicției constituționale doar în cazul în care se atestă o legătură indisolubilă de conținut între prevederile abordate sub aspectul neconstituționalității și normele Legii Supreme.

21. Curtea reține că autorii sesizării au invocat pretinsa încălcare a articolelor 1, 2, 4, 7, 74, 96 și 107 din Constituție în lipsa unor argumente pertinente.

22. În acest sens, Curtea reiterează că, potrivit articolului 24 alin. (2) și alin. (4) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 39 din Codul jurisdicției constituționale, sesizarea trebuie să fie motivată, să cuprindă obiectul și împrejurările pe care subiectul își întemeiază cerințele, să expună normele legale și argumentele, care justifică că prevederea contestată contravine Constituției, precum și legătura causală directă între norma contestată și argumentele invocate.

23. Cu referire la invocarea articolelor 1, 2, 4 și 7 din Constituție, Curtea menționează că aceste norme constituționale comportă un caracter generic, constituie imperative de ordin general-obligatoriu, stau la baza oricăror reglementări și nu pot constitui repere individuale și separate.

24. Curtea atrage atenția autorilor sesizării asupra faptului că articolul 4 din Constituție prevede prioritatea reglementărilor internaționale la care Republica Moldova este parte, atunci când există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile omului și legile interne. Or, prevederile contestate nu vizează conținutul unor drepturi sau libertăți constituționale fundamentale care ar reclama aplicabilitatea unor prevederi internaționale, motiv pentru care articolul 4 din Constituție este inaplicabil.

25. Cu referire la caracterul discriminatoriu al normei contestate cu invocarea articolului 14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Curtea reiterează că respectiva prevedere completează alte dispoziții substanțiale ale Convenției Europene, nu are o existență independentă și se aplică numai pentru exercitarea drepturilor și a libertăților garantate de dispozițiile convenționale.

26. Astfel, articolul 14 din Convenția Europeană urmează să se combine cu un alt articol, care garantează un drept sau o libertate fundamentală. Acesta intră în acțiune doar atunci când situația la care se referă dezavantajul implică una din condițiile de exercitare a unui drept garantat sau dacă măsurile criticate vizează exercitarea unui drept garantat. Pentru ca acesta să fie operabil, situația reglementată de normele contestate urmează să intre în domeniul de aplicare al uneia sau mai multor dispoziții ale Convenției Europene, care garantează drepturi și libertăți fundamentale.

27. Cât privește pretinsa încălcare a procedurii de adoptare a art. 7¹ din Legea nr. 330-XIV din 25 martie 1999, din motivul lipsei avizului Guvernului, prin invocarea art. 74 alin. (3) din Constituție, Curtea menționează că norma constituțională nu condiționează adoptarea proiectelor de legi de acceptul Guvernului.

28. Esența respectivei norme constituționale vizează doar posibilitatea adoptării inițiativei legislative care nu emană de la Guvern, dar este acceptată de către acesta din urmă, în mod prioritar față de alte proiecte de acte legislative care nu au fost avizate de către executiv.

29. În respectiva situație, existența avizului Guvernului pe marginea proiectului de act legislativ vizează aspectul de legalitate al procesului legislativ, și nu cel de constituționalitate, fiind relevante prevederile articolului 58 alin. (1) din Regulamentul Parlamentului, conform cărora *„Proiectele de acte legislative și propunerile legislative înaintate de Președintele Republicii Moldova, de deputați sau de Adunarea Populară a unității teritoriale autonome Găgăuzia se remit Guvernului spre avizare. **Neprezentarea avizului în termen de cel mult 30 de zile sau într-un termen mai restrâns, stabilit de Președintele Parlamentului, nu***

împiedică examinarea proiectului de către Parlament, dacă legea nu prevede altfel.”

30. În succesiunea expunerii, cu referire la avizele negative ale ministerelor asupra proiectului de lege, invocate de către autorii sesizării, Curtea subliniază că obiecțiile respective nu pot constitui un argument în favoarea pretinsei încălcări a normelor constituționale. Astfel, Curtea atrage atenția autorilor reiterând că sesizarea urmează să cuprindă doar argumente de drept și să ateste un raport direct de cauzalitate între normele contestate și prevederile constituționale invocate.

31. La fel, supunând examinării preliminare datele referitoare la obiectul sesizării, Curtea menționează că autorii sesizării nu au prezentat nici un raționament ce ar confirma justetea concluziilor referitor la pretinsa încălcare, prin norma contestată, a articolului 107 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia: ***„Organele centrale de specialitate ale statului sînt ministerele. Ele traduc în viață, în temeiul legii, politica Guvernului, hotărârile și dispozițiile lui, conduc domeniile încredințate și sînt responsabile de activitatea lor.”***

32. Curtea observă că, potrivit art. 11 din Legea nr. 64-XII din 31 mai 1990 cu privire la Guvern, acesta promovează politica statului în domeniul culturii fizice și sportului.

33. Astfel, Curtea reține că autoritatea administrativă centrală responsabilă de respectivul segment este Ministerul Tineretului și Sportului. Potrivit Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, structurii și efectivului-limită ale aparatului central al acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 766 din 26 noiembrie 2009, misiunea ministerului constă în elaborarea și implementarea politicii naționale în domeniul tineretului și sportului, determinarea orientărilor strategice de dezvoltare și modernizare continuă a sistemului instituțional din domeniu, promovarea culturii fizice și sportului, formarea și dezvoltarea profesională a resurselor umane din sistemul tineretului și sportului.

34. Curtea menționează că prevederile contestate nu instituie în sarcina Comitetului Național Olimpic și Sportiv competențe funcționale în domeniul traducerii în viață a politicii Guvernului în domeniul tineretului și sportului și nu îi atribuie competențe de conducere a domeniilor încredințate Ministerului Tineretului și Sportului.

35. Mai mult, prevederile supuse criticii de neconstituționalitate **reglementează relațiile de colaborare ale Comitetului Național Olimpic și Sportiv cu autoritatea centrală de specialitate**, sub aspectul înaintării propunerilor despre elaborarea politicii statului în domeniul sportului de performanță, elaborării proiectului programului național de pregătire și participare la Jocurile Olimpice, precum și sub aspectul

elaborării propunerilor privind repartizarea sumelor destinate finanțării sportului de performanță.

36. Or, reglementările cu caracter special contestate de către autorii sesizării preiau conținutul generic al articolului 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 330-XIV din 25 martie 1999, care expune modalitatea colaborării drept o variație a interacțiunii Comitetului Național Olimpic și Sportiv cu autoritatea centrală de specialitate.

37. De asemenea, atribuțiile de colaborare ale autorității centrale de specialitate în domeniul tineretului și sportului cu organizațiile de tineret și sport legal constituite, și în mod implicit cu Comitetul Național Olimpic și Sportiv, sunt prevăzute și de punctul 6 subpct. 11 și punctul 7 subpct. 6 și 17 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, structura și efectivul-limită ale aparatului central al acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 766 din 26 noiembrie 2009.

38. Suplimentar, Curtea menționează că statutul juridic al Comitetului Național Olimpic și Sportiv este reglementat de art. 23 din Legea nr. 330-XIV din 25 martie 1999 cu privire la cultura fizică și sport.

39. Potrivit alin. (2) al articolului 23: „*Comitetul Național Olimpic și Sportiv este o asociație de interes național, unică de acest gen pe teritoriul Republicii Moldova, care se constituie și funcționează în baza statutului propriu, elaborat în conformitate cu prevederile Cartei Olimpice și ale legislației.*”, iar alin. (4) prevede că „*Comitetul Național Olimpic și Sportiv deține competența exclusivă pentru reprezentarea Republicii Moldova la Jocurile Olimpice și în cadrul celorlalte programe organizate sub egida Comitetului Internațional Olimpic sau a asociațiilor olimpice continentale*”.

40. Cu referire la corelarea normelor contestate cu alte prevederi legale, Curtea reține că faptul dat excede limitelor jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională nefiind competentă să interpreteze actele legislative emise de Parlament sau să explice modul în care acestea urmează a fi aplicate în raport cu legile speciale.

41. Asupra aspectelor ce țin de interpretarea și clarificarea sensului autentic al unei norme legale urmează să se pronunțe legislativul, or, art. 66 lit. c) din Constituție conferă Parlamentului atribuția de a interpreta legile și de a asigura unitatea reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării.

42. În sensul normei constituționale statuează și articolul 43 alin. (2) din Legea privind actele legislative, care prevede că interpretarea oficială a altor acte, decât a Constituției sau a legilor constituționale, ține de competența exclusivă a Parlamentului, ca organ emitent.

43. Având în vedere articolul 66 din Constituție, care menționează principala atribuție a Parlamentului de a adopta legi, precum și articolul 72 alin. (3) lit. r) din Constituție, care abilitează legislativul cu dreptul de a adopta legi organice și în alte domenii pe care le consideră necesare, aspectele privind instituirea, statutul și competențele Comitetului Național Olimpic și Sportiv constituie o prerogativă exclusivă a Parlamentului.

44. Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea atestă faptul că nu este competentă *ratione materiae* să se pronunțe asupra oportunității instituirii de către legiuitor a anumitor competențe în domeniul culturii fizice și sportului în sarcina Comitetului Național Olimpic și Sportiv.

Din aceste motive, în temeiul articolului 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, articolelor 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se respinge* sesizarea privind controlul constituționalității articolului 7¹ al Legii nr. 330-XIV din 25 martie 1999 cu privire la cultura fizică și sport.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Alexandru TĂNASE

*Chișinău,
DCC nr. 2 din 4 februarie 2014
Dosarul nr. 4a/2014*